

D ů v o d y:

Žalobce domáhá se žalobou v tomto sporu jednak mzdy, jednak náhrady za půjčení náčiní a stavebních hmot a za poškození šatstva. Tytéž nároky v podstatě vznesl již dříve žalobou u okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze, jež však byla usnesením ze dne 3. dubna 1924 odmítnuta z toho důvodu, že okresní soud pokládal za příslušný k věcnému rozhodnutí živnostenský soud v Praze, tedy v pravdě pro nepřislusnost řádných soudů (§ 42 j. n.). Tento živnostenský soud vyslovil pak v usnesení ze dne 10. června 1924, když týž spor o stejné nároky žalobou byl u něho zahájen, svou místní nepřislusnost z toho důvodu, že žalovaný nemá v Praze provozovny ve smyslu §u 23 druhé věty zákona o živnostenských soudech. Obě usnesení nabyly moci práva. Dle §u 42 odstavec třetí j. n. jest usnesení okresního soudu pro Staré Město a Josefov v Praze závazno. Rekursní soud míní sice, že tomu tak není, ale neprávem. Nelze proto uvažovati o tom, zda okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze proto, že živnostenský soud v Praze nebyl příslušným místně, pochybil dříve v usnesení ze dne 3. dubna 1924 vysloviv svou nepřislusnost jako soudu řádného a v důsledku toho nelze shledati nesprávné právní posouzení v tom, že se soud pokládal svým původním usnesením o své nepřislusnosti jako soudu řádného vázán. Ježto oba soudy, jak okresní soud pro Staré Město a Josefov v Praze, tak i živnostenský soud v Praze odmítají svou příslusnost, byl by tu spor o pravomoc, kdyby neuznal své místní příslusnosti k projednávání o žalobě okresní soud v Sobotce, jež pokládá živnostenský soud za místně a zároveň věcně příslušný z toho důvodu, že žalovaný tam měl provozovnu. Avšak soudu dovolacímu v pořadu stolic nepřislusí tuto otázku rozhodovati a nutno ponechati žalobci, jakým způsobem opatří si soud příslušný k rozhodování o jeho nárocích.

Čís. 5001.

Plná moc dle §u 31 knih. zák.

K »určitosti právního jednání«, které má zmocněnec sjednati, vyžaduje se při prodeji nejen určení předmětu, nýbrž i zejména ceny.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1925, R I 313/25.)

K r i h o v n í s o u d povolil vklad vlastnického práva podle tržové smlouvy ze dne 27. srpna 1924 a plné moci ze dne 8. března 1919. **R e k u r s n í s o u d** knihovní žádost zamítl. **D ů v o d y:** Stížnost jest opodstatněna. Rekursní soud sdílí právní náhled stěžovatelův, že prvý soudce neměl návrhu knihovnímu vyhověti, ježto plná moc ze dne 8. března 1919 nevyhovuje předpisu §u 31 všeobecného knihovního zákona. Dle tohoto zákonného ustanovení lze povolit knihovní vklady zmocněnci na základě listin proti zmocniteli jen tenkrát, když plná moc zní buď na určité právní jednání, neb když není vyhotovena dříve než rok před podáním žádosti za vklad. Plná moc ze dne 8. března 1919 nemá však těchto náležitostí, neboť nezní na určité právní jednání, ný-

brž jen na druh právních jednání, totiž na uzavření kupní smlouvy o domě čp. 547. Ježto není kupní cena co do výše určena, ani osoba kupitelova, nejedná se o určitou kupní smlouvu, a nezní tedy plná moc na určité právní jednání, předmět vkladu tvořící. I když vyhovuje znění Šu 1008 obč. zák., nestačí dle předpisu knihovního zákona, by na základě jejím navrhovaný vklad mohl být právem povolen, neboť plná moc jest vyhotovena již před 5 lety.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud právem zamítl žádost o vklad práva vlastnického pro kupitele (stěžovatele) z toho důvodu, že plná moc, kterou prodatelka byla ke zcizení domku zmocněna knihovní vlastníci, nezní na určité právní jednání a jest starší jednoho roku. K určitosti právního jednání, které má zmocněnec sjednat, vyžaduje se při prodeji zmocněncem nejen určení předmětu, nýbrž i zejména ceny. Pouhé zmocnění k prodeji všeobecně není plnou mocí k určitému právnímu jednání. K určitosti se vyžaduje, by zmocněncovo právní jednání bylo v podstatných kusech určeno tak, by jinými nemohlo být zaměněno, tedy jeho individualisace. K určitosti při kupu jako podstatné části kupu vyhledává se nejen určení předmětu, nýbrž i ceny. To plyne již ze zásady loyality, vyžadující, by zápis knihovní odpovídal skutečnosti. Předpis Šu 31 knih. zák., který má zaručiti, by nebyly povoleny zápisy na základě právních jednání plnomocníka, jehož plná moc i rozsah její a trvání by pro uplynutí doby mohly být vzaty v pochybnost, žádá pro případy, kde plná moc není starší jednoho roku, jen výkaz zmocnění dle všeobecných pravidel, tedy zejména Šu 1008 obč. zák., je-li však plná moc starší, žádá stejně jako Š 1008 obč. zák., by právní jednání bylo individualisováno, t. j. určeno tak, by s jiným právním jednáním téhož druhu (srv. slovo »Gattung« v Šu 1008 obč. zák.) nemohlo být zaměněno. Proto není plná moc, zmocňující k prodeji domku vůbec, bez určení ceny, dostatečnou a nebylo lze dovolacímu rekursu vyhověti.

Čís. 5002.

Věřitel, jemuž byla dlužníková pohledávka přikázána k vybrání, jest vázán úmluvou, již se dlužník před povolením exekuce podrobil rozhodčímu soudu.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1925, R I 353/25.)

Žalující společnosti byla přikázána k vybrání pohledávka Antonína N-a za žalovaným družstvem za provedení instalačních prací. V době přikázání činila pohledávka Antonína N-a za žalovaným 23.231 Kč 34 h, na něž zaplatilo žalované družstvo pouze část, a ježto se zdráhalo zaplatiti zbytek, domáhala se ho žalobkyně žalobou, proti níž vzneslo žalované družstvo námitku věcné nepřislusnosti, ježto Antonín N. uzavřel se žalovaným družstvem před zadáním stavby písemnou smlouvu